

ВЯРА и СЛАБО- ХАРАКТЕРНОСТ

Има ли нещо невъзможно за Господа? На
определеното време ще се върна при тебе,
до година по това време и Сара ще има син.

Битие 18:14

Събота
18 ноември

ВЪЖЕИГРАЧ №1 В СВЕТА

ЗА КАКВО СТАВА ВЪПРОС Евреи 11:6

Беше светло, ясно утро. Голяма тълпа се беше събрала на Ниагарския водопад, за да види как прочутият Блондин ще мине по въже над водопада. Слънцето блестеше, тонове вода се изсипваха в бездната.

Най-великият въжеиграч в света изпробва за момент въжето, опънато от единия до другия бряг. После взе своя дълъг прът и, балансирайки уверено, тръгна над реката. Тълпата следеше всяка негова крачка със затаен дъх. Стъпка по стъпка той се придвижваше напред. Хората на брега подскачаха при всяко по-рязко движение на пръта. Но страховете им бяха напразни. Блондин, великият въжеиграч, не само премина безопасно на отсрещния бряг, но и се върна по същия път - за голямо облекчение и възхита на зрителите.

После той се обърна към публиката със сензационно предложение. Щял да прекоси водопада отново, този път с човек на гърба си. Кой ще мине заедно с него? Нямахме бълсканица между желаещите. Посочвайки произволно един мъж, Блондин попита: „Смятате ли, че бих могъл да ви пренеса оттатък?“

„О, да,“ дойде без колебание отговорът.

„Е, тогава да вървим!“ подкани го Блондин.

„За нищо на света!“ И мъжът се изгуби в тълпата.

Така и продължи. Човек след човек изказваха пълна увереност в способностите на въжеиграча, но никой не се съгласи да мине с него по въжето. Накрая един млад мъж си проби път до предните редици.

**Мнозина в тълпата
вярваха, че Блондин
ще се справи.**

Блондин повтори въпроса си: „Вярвате ли, че мога да ви пренеса читав до другия бряг?“

„Да, господине.“

„Съгласен ли сте да го направя?“

„Всъщност - да.“ Младежът се покатери на гърба на професионалиста. Блондин стъпи на въжето, спря за момент, после премина през водопада без затруднение.

Мнозина в тълпата вярваха, че Блондин ще се справи. Но се намери само един готов да му се довери. Това е, около което се върти вярата: не просто да вярваме, че Бог може да ни преведе безопасно през водопадите на живота - ние трябва да сме готови да му се доверим.

През тази седмица ние ще продължим изследванията си върху духовните и географските пътешествия на Авраам, Сара, Азар и Лот - изследване, което ще ни запознае и с вярата им, и със слабостите им в лицето на един свят, затаен в грях и духовна дезерация.

КАКВО Е НЕВЪЗМОЖНО ЗА БОГА?

ЧЕРНО НА БЯЛО

Битие 18:14

Християнската вяра - без значение колко е недостатъчна - може да даде отпор на науката. Макар че науката се бори да удължи репродуктивната възраст на жените, менопаузата настъпва неумолимо около петдесетата година. Според Рекордите на Гинес за 2004 най-възрастната родилка е била на 63 години. Вярата на един стогодишен мъж и упованието - през смях и съмнение - на една деветдесетгодишна жена обаче доказва, че Бог стои над науката. „Има ли нещо невъзможно за Господа?“ (Бит.18:14)

След 25 години на очакване, със сигурност отдавна в менопауза, една деветдесетгодишна жена получава от Бога обещанието, че ще роди предречения син (Бит.18:12). Сара се засмя. Вие не бихте ли се смяли? И сега, след години на изпитания, от едно тяло, физически неспособно да износи плод, ще се роди дете.

Бог демонстрира, че Той е Ел-Шагай, Бог Всемогъщи, за Когото няма невъзможно нещо. "Блажен оня народ, на когото Господ е Бог!", (Пс.144:15) Неговите неограничени възможности са достъпни за всички, точно както бяха на разположение на Сара и Авраам.

Тази история ни учи да се осланяме на Божиите думи без никаква допълнителна гаранция за тяхното изпълнение. Проблеми, неприятни обстоятелства, изпитания, неизпълнени обещания и забавяне - всичко това е предназначено да изпита

вярата, не да я руши. „Мнозина и днес биват изпитвани като Авраам... От тях може да се изисква да напуснат кариера, която обещава богатство и почит, да изоставят близки и полезни приятели,... за да тръгнат по път, изглеждащ изпълнен само със себеотрицание, трудности и саможертва.“¹

**Мнозина и днес биват
изпитвани като Авраам.**

Бог „ги поставя в положения, проверяващи характера им и разкриващи скритите и от тях самите дефекти и слабости. Изпитанието им дава възможност да поправят недостатъците си и да се подготвят за служба Нему. Показва им колко са слаби и ги учи да се опират на Него, защото Той е единствена им помощ и защита.“²

Не ви ли омръзна да слушате все едни и същи обещания? Не ви ли се случва да поставите под въпрос Неговото водителство? Може би сте изкушени да се усъмните, но ако Му се доверите, ще тържествувате, когато слабостите ви се съчетаят с вяра и Божиите обещания се сбъднат. Вашата твърдост във вярата е необорим аргумент за това, че макар да ни води по пътища, които не разбираме, Бог никога не забравя обещанията, дадени на онези, които го обичат. „Има ли нещо невъзможно за Бога?“

Как мислите?

1. Каква ситуация сте определяли като твърде трудна за Бога?
2. Било ли е времето на очакване изпитание за вашата вяра - и издържали ли сте това изпитание, или сте се проваляли?

1,2 Е.Г.В., Патриарси и пророци, гл. 11

Понеделник
20 ноември

СИЛНИ СТРАНИ, СЛАБИ СТРАНИ

СЪРЦЕТО НА ПРОБЛЕМА

Битие 16:1-19:38

Вярата (Битие 11:27-15:21)

Битие 11:27-15:21 ни представя Аврам, който скоро ще бъде наречен Авраам, мъж на вярата. Коментирайки опитността на Авраам в Римляни 4:18-22, Павел се спира на същността на неговата вяра. Тя позволяваше на Авраам да се довери на Бога въпреки физическите обстоятелства, които сякаш опровергаваха Божиите обещания. Вярата не е мечтателен унес. Така, както е употребена, думата внушава усещане за стабилност, за непоклатимост. Тя е основана на верността на Бога (Пс.9:10), на Когото може да се разчита да изпълни обещанията си. Вярата също така е израз на доверие и постоянство. Когато четем глава 16, ни става ясно, че за Авраам вярата беше равна на приемане на Божието обещание за раждането на син.

Неверието (Битие 16:1-16)

Често изпитът на вярата изважда на показ слабостите на човешкото естество. Авраам се поддаде на настояванията на Сара, отчаяна от 24-те години напразно очакване да се изпълни обещанието, и прие нейното решение на проблема - а именно, да използва Агар като „майка-ерзац“, за да се сбъдне обещаното (Бит.16:1-4). Какъв

**В Христос е заплатена
„безценната цена“.**

парадокс - човек с такава вяра да изпадне в такова безсилие.

„Вярата може да е искрена - и все пак слаба в моменти на объркване и стрес.“¹ И ние - като Авраам и Сара - понякога смятаме, че можем да подпомогнем Бога за реализирането на Неговата царствена воля. Но всъщност, макар често да не го осъзнаваме, Божието привидно забавяне е един от методите, които Той използва, за да укрепи нашата слаба, разклатена вяра. Неща, които считаме за непреодолими пречки, биват използвани от Бога за обогатяването на живота ни, за духовния ни растеж и развитие и като помощ във време на нужда (Евр.4:16). Това семейство нерядко проявяваше недоверие и допусна тежки грешки. Но техните слабости не бива да бъдат използвани като оправдание за нашите; те би трябвало по-скоро да ни окуражат да изчакаме Бог да се изяви, превръщайки обещанията си в реалност в нашия живот.

Провалът (Битие 18:1-19:38)

В глава 17 Аврам получава ново име - „Ще се наречеш Авраам“ (Бит.17:5) - и нов завет, подпечатан с въвеждането на обрязването. Тук ние се срещаме с един Бог, който не допуска да бъде отклонен от намеренията си. Каква забележителна проява на любов и вяроност!

Битие 18:1-19:38 ни разкрива един бунтуващ се срещу Бога свят. Тази стихове обрисуват злото в най-отвратителни детайли. Думите са безсилни да опишат такава безгранична чувственост, неморалност и пристрастеност към наслаждения. Пророк Езекиил обобщава стила на живот на жителите на тези два града, като просто заявява, че гордостта, благополучието и безделието са били запазената им марка. (Езек.16:49). Те бяха изгубили познанието за Истинския Жив Бог и се бяха заплели в омагьосания кръг на греха, който ги беше завладял до такава степен, че дори предупрежденията на небесните същества нямаха никакъв ефект. И все пак в Божието намерение да унищожи градовете ясно се долавят тоновете на Неговото желание да пощади. Дори човешкото упорство да се игнорират Божиите непрестанни призови за покаяние не може да отслаби Неговата воля да спаси Своите създания.

Прощението (Битие 18:23-32)

В тази част от Битие Авраам се появява в нова роля. Дотук го познаваме като човек на вярата и послушанието, макар и обременен от грешки и слабости на характера. Но тук се налага един друг образ - на застъпника. Той се заема с преговорите за живота на гражданите на Содом и Гомор, особено на Лот и неговото семейство. Следва интригуващ сериозен разговор между Авраам и Бога, изумителен разговор. От една страна той ни показва настойчивостта на Авраам, от друга - Божията добра воля да го изслуша и да му отговаря. Авраам на шест пъти моли Бога за милост за онези праведни хора, които биха загинали в града - ако има такива (Бит.18:32). Спиращи съжалявайте! Почтително, но настойчиво Авраам представя претенциите си пред Бога. Каква картина на човешкото постоянство и загриженост в хармония с Божественото търпение и милост. Никои не може да надмине Бога в Неговото усърдие да избави грешниците. И все пак идва време, когато отказът да бъде прието Божието прощение води до точката, от която няма връщане: съдбата, постигнала Содом и Гомор.

Бог се отнася сериозно към нашите молитви за другите. Той слуша с внимание и участие нашите застъпнически молби и отговаря, защото не иска да погинат някои, но всички да дойдат на покаяние. (2Петр.3:9) Кръстът ни показва Неговата любов по такъв начин, че не можем да я подминем. Никои не би могъл сериозно да оспорва Божията любов към заблудените Му деца. И все пак, както показва трагичният пример на Содом и Гомор, Божията любов, милост и прощение могат да бъдат отхвърлени.

В нашето духовно пътуване ние ще се натъкнем на трудности и често може да се спънем и да паднем, както Авраам, но за Бога няма нищо невъзможно. В Христос е заплатена „безценната цена“, така че никои, който цени и приема тази заместническа жертва, няма да бъде изгубен.

Как мислите?

Защо Бог не се намеси и не предпази Авраам от идеите на Сара?

1Агвентен библейски коментар, т.1, стр.317

Вторник
21 ноември

ДА СЕ ЗАСТЪПВАШ ЗА НЕДОСТОЙНИТЕ

СВИДЕТЕЛСТВО
Битие 18:17-33

Любов към погиващите души вдъхновяваше молитвата на Авраам. Макар че се отвращаваше от греховете на този разпуснат град, той желяше грешниците да бъдат спасени. Дълбокият му интерес към Содом показва безпокойството, което той преживяваше за непокаяните. От нас се иска да изпитваме омраза към греха, но милост и любов към грешника. Навсякъде около нас има души, отиващи към гибел, така безнадеждна, така ужасна, както постигналата Содом. Всеки ден благодатното време на някого свършва. Всеки час някой преминава отвъд границите на милостта. А къде са гласовете на предупреждение и умоляване, които казват на грешника да бяга от това ужасно проклятие? Къде са ръцете, протегнати да го умоляват от смъртта? Къде са онези, които със смирение и устойчива вяра умоляват Бога за него?

Духът на Авраам бе духът на Христос. Самият Божи Син е най-великият застъпник в полза на грешника. Този, Които заплати цената на нашето изкупление, познава стойността на човешката душа. С нетърпимост към злото, каквато може да съществува само в едно безукорно чисто естество, Христос показва към грешника такава любов, каквато единствено Безкрайната Доброта може да прояви. В агонията на разпятието, сам

наговарен с ужасната тежест от греховете на целия свят, Той се помоли за Своите поругатели и убийци: „Отче, прости им, защото не знаят какво правят“ (Лука 23:34). “1

**"От нас се иска
да изпитваме омраза
към греха."**

Това е, към което трябва да се стремим: да виждаме греха и неморалността на някого и да го обичаме въпреки това. Ние никога не бива да се примиряваме с греха или да го оправдаваме. Но трябва да гледаме на нуждата на другите, както прави с нас Христос. Ние сме длъжни да работим за извеждането на грешните от мрака към прелестната светлина на Евангелието. Не можем да страним от хората, които се нуждаят тъкмо от онова, което е спасило и самите нас от леталния изход.

Как мислите?

1. Как Авраам може да ни служи като пример за живот в един свят на корупция и разврат?
2. Прочетете Лука 23:34. Можете ли да разграничите греха от грешника и да отворите сърцето си за някой, който се нуждае от любов?

1 Патриарси и пророци, гл.12

ПРАВИЛНИЯТ ПОДХОД КЪМ ГОРДОСТТА И НЕМОРАЛНОСТТА

Сряда
22 ноември

ИМА КАК

Йоан 14:6, Римляни 8:3,4,9

Когато ние като грешници осъзнаем своята нужда от Исус Христос и отделянето си от Бога поради „грешното си естество“, ние ще открием и решението на проблема гордост и неморалност. Самото грешно естество мрази Божиите дела и обича насладите на този свят (Римл.7:18). Библията казва: "Ето, родих се в нечестие и в грях ме зачна майка ми," (Пс.51:5)

Ние сме подвластни на грешното си естество от първия си ден - и сме безсилни да направим каквото и да е със собствени усилия (Римл.7:5,18). Дълбоко в нас са залеждали гордостта и неморалността, които ни откъсват от Бога и ни уеднаквяват със света. Бог мрази гордостта и всяка проява на неморалност (Пр.8:13). Той знае, че ние имаме желание да вършим добро, но не можем да направим нищо със собствени усилия. (Римл.7:18)

И така, как да подхождаме към греха и неморалните наклонности? Безнадежно ли сме обвързани със света? Да не дава Бог! Размислете върху следните точки:

1. Запомнете: решението на всеки проблем е в Исус Христос! Всичко започва от Него (Йоан 14:6). Като знаем откъде да тръгнем, ще започнем пътя си заедно с Онзи, който може да ни преведе през всичко, за да отговори на нашите „Как?“

**Подвластни сме на
грешното си естество
от първия си ден.**

2. Запомнете, че силата да се справяте с грешната си природа (включително гордостта и неморалността) ви е дадена от Святия Дух (Римл.8:3,4,9). Точно както храната е необходима за тялото, душата се нуждае от източник на сила, който да я поддържа.

3. Позволете на Святия Дух да обнови ума ви и да насочи мислите ви към небесните, а не към земните неща (Римл.12:2; Кол.3:2). В своето плътско състояние умът е насочен към проблемите на този живот, не към небето.

4. Със силата на Божията благодат просто кажете „не“ на безбожието и светските страсти (Тит 2:12). Божията благодат допъва онова, за което не стигат човешките сили.

Как мислите?

1. Каква е разликата между греховните действия и грешното естество?
2. В какъв аспект грехът е наследствен?

Четвъртък
23 ноември

ПОМНЕТЕ ЛОТОВАТА ЖЕНА

ГЛЕДНА ТОЧКА
Лука 17:28-32

Утро на 11 септември 2001 беше изключително красиво. Беше топло, небето беше прекрасно, всичко предвещаваше един мирен и ведър ден. Но още преди девет сутринта светът ни се промени необратимо. А трагедията 11/9 е само блед намек за разрушението на Содом и Гомор.

Боговдъхновеното перо описва това по следния начин: „Блестящите лъчи на утринта като че ли говореха само за успеха и мира на градовете в равнината... Внезапно като гръм от ясно небе се надигна бурята.“¹

Някои считат 9/11 за израз на Божия съд. Други - за злодеяние на заблудени слоеве на обществото. Все едно как разглеждате тези събития, те служат за ясен белег, че живеем в последните дни.

Исус сравнява епохата на Лот с последните дни и дава интересен съвет. Той казва: "Така също, както стана в Лотовите дни: ядяха, пиеха, купуваха, продаваха, садяха и градяха, а в деня, когато Лот излезе от Содом, огън и сярна навляха от небето и ги погубиха всички.,, (Лука 17:28,29) Помнете Лотовата жена!

Как бихме могли да забравим жената на Лот? В този момен тя стигна до своя личен 11-ти септември. Книгата Патриарси и пророци заявява: „Докато त्याм бе в равнината, духом тя бе свързана със Содом и погина с него.“²

Лот и неговото семейство бяха извикани от града заради надвисналия съд. Преди разрушението на Содом беше даден шанс за „излизане, решително отделение от безбожните, бягство за живот. Така бе в Ноевите дни; така бе с Лот; така бе и с Христовите ученици преди разрушаването на Ерусалим. Така ще бъде и в последните дни. Божият глас отново предупреждава народа Му да се отдели от завладяващото нечестие.“³

Понеже Бог ни обича (Откр.18:4), Той винаги ни призовава да излезем. Някои Той призовава да напуснат светския стил на живот, други - материализма. Някои са призовани да напуснат непочтени връзки или нередни развлечения. И когато Бог вика, помнете Лотовата жена!

Как мислите?

1. Какво според вас е онова, което не трябва да забравяме у Лотовата жена? Какво има предвид Исус? Аргументирайте отговора си.
2. Ако Бог ви призовава да изоставите нещо, какво е то? Тялото и гушата ви към едни и същи неща ли са „прилепени“?

1,2,3 Е.Г.В., Патриарси и пророци, гл.14

ДОБРАТА НОВИНА

ИЗСЛЕДВАНЕ

Притчи 3:5, 2Коринтяни 5:7, Евреи 11:6, 1Йоан 5:14

С две думи

Вярата разкрива пред нас един свят на неограничени възможности. Тя е ключът, който отваря за нас дверите на Божието всемогъщество; но дори когато вярата ни е несъвършена, Бог я използва. Когато се научим да му се доверяваме напълно, той ще укрепи нашите неуверени, отклоняващи се стъпки и ще ни даде повече вяра, отколкото някога сме сънвали. Бог казва: „Силата ми в немощ се показва съвършена“ (2Кор.12:9). Не е ли това добрата новина за днешния ден?

А защо не...

- напишеш молбите си към Бога на листчета и не ги залепиш на хладилника или на друго видно място? Когато Бог ти отговори, запиши и отговора и датата, на която си го получил, на същото листче, на което е написана молитвата. Описвай така молитвите си около месец и моли Бога да те научи да Му се доверяваш.

- не накараш приятелите си да застанат в две редици и да се хванат за ръце? Скочи от по-високо с гръб към тях - те ще те уловят. Нека всеки от вас опита „слепия скок“. После споделете един с друг как се чувствате, когато нямате контрол над нещата и разчитате на други.

- споделиш с някой приятел три неща от твоя живот, които ти се струват „твърде трудни за Бога“? Моли се за тези неща и Бог ще ти покаже силата Си.

- прегледаш заглавията на вестниците? Сравни положението на съвременния свят с древните градове Содом и Гомор. По какво се различаваме, по какво си приличаме?

- прочетеш Евреи 11:6? Размисли върху възможностите да упражниш вярата си по угодни на Бога начини.

Полезни връзки

Евреи 11 глава

Брус Уилкинсън и Брайън Смит, Beyond Jabez: Expanding Your Borders, гл.5